

«Βοᾶ τοίνυν ἡ Κτίσις...» *

Φιλόχριστοι καὶ Φωτοφόροι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μου

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκα!... Δόξα καὶ εὐχαριστία στὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα!

Σήμερα, ἀγιαζεται ἡ φύσις τῶν ὑδάτων...

Σήμερα, τὰ ὕδατα διηγούνται δόξαν Θεοῦ...

Σήμερα, μᾶς ἀποκαλύπτεται τὸ νόημα καὶ ὁ λόγος ὑπάρξεως τῆς Φύσεως.

Σήμερα, ἡ Φύσις μᾶς φανερώνει τὸ μυστικὸ κάλλος της, ἐφ' ὅσον *παραπέμπει* τὸν ἄνθρωπο στὸν Δημιουργό της.

Σήμερα, ἡ Κτίσις – ὡς δημιουργημα «καλὸν λίαν» – *βοᾶ* πρὸς τὸν λογικὸ ἄνθρωπο καὶ τὸν ὀδηγεῖ στὴν γνῶσι τῶν

Ἀκτίστων Ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ, στὴν γνῶσι τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

«Βοᾶ τοίνυν ἡ Κτίσις», λέγουν οἱ Ἅγιοι, «διὰ τῶν ἐν αὐτῇ ποιημάτων καὶ οἷον ἀπαγγέλει τοῖς νοερῶς δυναμένοις ἀκούειν τὴν ἰδίαν αἰτίαν τριαδικῶς ἕμνουμένην»¹.

Σήμερα, ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν Κτίσιν, χωρὶς νὰ τὴν εἰδωλοποιῇ, διότι γνωρίζει τὴν θέσι της μέσα στοῦ σχέδιο τοῦ Θεοῦ.

«Ἐκ μὲν τῶν κτισμάτων», λέγουν οἱ Ἅγιοι, «οὐ κτάμεθα τὸν Θεόν, ἀλλὰ γινώσκομεν οὐ μέντοι τὴν Αὐτοῦ Οὐσίαν [γινώσκομεν], ἀλλὰ τὰς Ἀκτίστους Αὐτοῦ Δυνάμεις»².

* * *

Ἀδελφοί μου Φιλόχριστοι

Σήμερα, ἡ Ορθόδοξος Ἀνθρωπολογία καὶ Κτισιολογία μᾶς ὑπενθυμίζουν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπιστρέφει στὸν Δημιουργό του ὄχι μόνος, ἀλλὰ μὲ ὄλη τὴν Δημιουργία, ἡ ὁποία τοῦ χαρίσθηκε ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τὸν Θεό³.

Σήμερα, μέσα στοῦ Φῶς τῶν Ἁγίων Θεοφανίων, ὑπογραμμίζεται ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς εἶναι *θαλασσογέννητος* καὶ χρειάζεται τὸν καθαγιαμὸ τῶν ὑδάτων γιὰ νὰ λάμψη ἡ Παράδοσίς μας καὶ νὰ συνεχισθῇ, μαζί μὲ τὴν καθαρότητα τῆς ὑπάρξεώς μας, μὲ ὑπευθυνότητα ἢ θαλάσσια προστασία, ἢ καθαρότητα τῶν πηγῶν, τῶν λιμνῶν, τῶν ποταμῶν καὶ πάσης τῆς Κτίσεως.

Σήμερα, στὴν ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους, ἡ Ἐκκλησία μας, μὲ τὸν Ἀγιασμὸ τῶν Ὑδάτων, ἐγκαινιάζει μία πραγματικὰ *Νέα Ἀρχή*: ἀνανεώνει ἐν τῷ Φωτῷ

τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὸν Χρόνο καὶ τὸν Κόσμο, δηλαδή τὴν Ἱστορία.

«Τώρα ἀγιάζουν τὰ νερὰ καὶ φεύγουν τὰ καράδια...»⁴.

Καὶ τὰ καράδια τῶν ὀνείρων μας θὰ ταξιδεύσουν καὶ τὴν χρονιὰ αὐτῆ γεμάτα Προσοδικίες, γιὰ μία ζωὴ περισσότερο ἀπλῆ καὶ εἰρηνικὴ, μὲ κέντρο τῆς τὴν Ἀγάπη πρὸς τὸν Δημιουργό, τὴν Εὐσπλαγχνία πρὸς τὸν Ἄνθρωπο καὶ τὴν Τρυφερότητα πρὸς τὴν Φύσι.

Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὀρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων δοξάζηται τὸ Πανάγιον Ὄνομα τοῦ Δεσπότου μας Χριστοῦ, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

* * *

Φωτόμορφα τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας μας

Ἐτὴν ποντοπορία τοῦ 2010, εἶθε νὰ μᾶς προστατεῦη ἡ ἀγία εὐχή τοῦ πολυσεβάστου Ποιμενάρχου καὶ Μητροπολίτου μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κυρίου Κυπριανοῦ, ὡς καὶ ἡ εὐλογία τῶν σεπτῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων τοῦ Πατρῴου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

♦ **Τέλος**, αισθανόμεθα τὴν ἀνάγκη, ὅπως κάθε χρόνο, νὰ εὐχαριστήσουμε θερμότατα ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν σήμερα στὴν λαμπρὰ αὐτῆ Πανηγυρὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους μας, ιδιαίτερα ὅμως τοὺς ἀγίους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν, τὶς Τοπικὲς Ἀρχὲς καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκπροσώπους τῆς πολιτικῆς Ἐξουσίας, τὴν Ἀστυνομία καὶ τὸ Λιμενικὸ τοῦ Ὁρωποῦ καὶ τὴν Τροχαία τῆς Μαλακάσας: ἡ Ἄχραντος Μητέρα μας Θεοτόκος νὰ εἶναι πάντοτε Προστάτις καὶ Ὁδηγὸς τους.

Ὁ Θεὸς μαζί Σας!...

(*) Ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, κατὰ τὸν λαμπρὸ ἑορτασμὸ τῶν Ἁγίων Θεοφανίων στὸν Ὁρωπὸ Ἀττικῆς τὴν 6.1.2010 ἐκ.ἡμ.

1. Ἁγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, PG τ. 90, στλ. 296BC.

2. Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Συγγράμματα, τ. Γ', σελ. 296.

3. Χρυσοστόμου Ἀ. Σταμούλη, Κάλλος τὸ Ἅγιον, σελ. 291, «Ἀκρίτας», 2004.

4. Νίκου Ἰ. Κωστάρα, «Ἡ διαχρονικότητα τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν Ὑδάτων», ἐφημερ. «Ἐστία», 7.1.2010, σελ. 5.